

สารบัญ

ชีวิตก่อร้าย :-

สังสรવภูมิเป็นภัยอันน่ากลัว	๓
พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา	๓
ความทุกข์มีสาเหตุ	๓
ปฏิจจสมุปบาทอธิบายเรื่องทุกข์	๕
ความทุกข์เป็นสิ่งที่นาคีกษา	๖
ความสำคัญของปฏิจจสมุปบาท	๖
ปฏิจจสมุปบาทเป็นอาทิพรหมจาร్ย	๗
ปฏิจจสมุปบาทอธิบายเรื่องอริยสัจ	๘
ความทุกข์ทำให้เกิดพระพุทธเจ้า	๑๐
ถ้าไม่อยากไม่ยึดก็ไม่ทุกข์	๑๒
ตัณหาเกิด เพราะเหตุนา	๑๔

เวทนาเกิดเพระผัสสะ	๑๖
ผัสสะทำให้ทำกรรม	๑๗
โลกมีความหมายตามที่จิตรับรู้	๒๐
คนม่าตัวตายเพระหลงทาง	๒๑
ไม่ห่วงคนอื่น ไม่เชือชาติหน้า จึงม่าตัวตาย	๒๒
ฝึกอบรมภารวิตรถยาน	๒๓
ผัสสะต้องอาศัยอายุตันนะ ๖ คู่	๒๔
จิตรู้ได้ที่ละเอียด	๒๕
เวทนา ๓ ชนิด ทำให้จิตมีศักลิเลส ๓ แบบ	๒๖
ตัณหาทำให้เกิดอุปทาน	๒๗
ตัวตนมีเพระมีอุปทาน	๒๘
ตัวตนคือต้นเหตุของปัญหา	๓๒
มีสติหันเวลา ไม่เกิดปัญหา	๓๓
เลิกอุปทาน เริ่มลามาทาน	๓๔
มีภูมิปัญญาเพื่อลดตัวตน	๓๗
สติป้องกันไม่ให้เกิดตัวตนและไม่เกิดทุกข์	๓๙

ชีวิตที่ไร้ตัวตน:-

อิทธิปัปจจยตากับปฏิจจสมุปบาท	๔๓
ตัณหากับฉันทะ	๔๓
ตัณหาเกิดจากเวทนาและผัสสะ	๔๔

กิเลส กรรม วิบาก	๔๕
การตัดกรรมและสินกรรม	๔๙
ยิ่งสนองตัณหา ยิ่งมีปัญหา	๕๗
เราเป็นอย่างที่เราทำกรรม	๕๑
ปฏิจสมุปบาทกับขันธ์ ๕	๕๓
ปฏิจสมุปบาทแบบคร่องชาติ	๕๖
ความเข้าใจผิดเรื่องนิพพาน	๕๘
ลดละตัวตนหรือยิ่งย้ำตัวตน	๖๐
เพราะไม่ลิ้นตัวตนจึงสงสัย	๖๒
จิตกระจ่างกับลิ้นสงสัยโดยไม่มีคำตอบ	๖๓
ชาติกับขันธ์	๖๖
รูปขันธ์	๖๘
นามขันธ์	๖๘
ชาติ ขันธ์ อายตนะเกิดแล้วดับ	๗๐
เห็นความไม่ใช่ตัวตนก็พ้นทุกข์	๗๑
หยุดหลงโลกคือหยุดหลงสมมติ	๗๓
ความทุกข์ทำให้เกิดศรัทธา ทางบพสุขที่แท้	๗๖
หลักปฏิบัติเรื่องอริยสัจ ๘	๗๗